

Степ

Яків Щоголів

Іду шляхом, сонце сяє,
Вітер з травами говоре;
Перед мною і за мною
Степ колишеться, як море;

А затихне вітер буйний —
Степ, мов камінь, не двигнеться
І, як килимом багатим,
Весь квітками убереться.

Он нагнулась тирса біла,
Звіробій скрутив стебельця,
Червоніє материнка,
Як зірки, горять козельці;

Крикнув перепел в ярочку,
Стрепет приснув над тернами;
По кущах між дерезою
Ходять дрохви табунами.

Тихо всюди, тільки де-де
Вітеречок пронесеться
Та на землю із-під неба
Пісня жайворонка ллється...